

gende tilfælde forslag til love, hvis ikrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.

Stk. 4. Ved nyvalg og ved folketingsårets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

Stk. 1 svarer til grdl. 1920 § 43 (se dog straks nedenfor), og stk. 2 stemmer med grdl. 1920 § 51. Stk. 3 er nyt. Stk. 4 grundlovfæster det i praksis hævdede princip, at alle forslag, der ikke ved folketingsårets udgang er endeligt vedtaget, er bortfaldet.

I den af folketinget ved 3. behandling vedtagne skikkelse indeholdt § 41 kun stk. 2 og 4 samt stk. 1 i følgende form: „Folketinget er berettiget til at foreslå og vedtage love.“ *Landstinget* ændrede efter indstilling af hele udvalget denne tekst til den ovenanførte for derved „at give bestemmelsen en affattelse, der svarer til § 21“. Som det vil ses, er der herefter kun tale om *fremsettelse*, ikke også vedtagelse af „forslag“, men dette udtryk omfatter både lovforslag og forslag til *andre beslutninger*. Og initiativet er udtrykkeligt tillagt „*ethvert medlem af folketinget*“, medens det i folketingets affattelse ligesom i grdl. 1920 § 43 var henført til „hvert af tingene“.

Det nye stk. 3 blev indsat i *landstinget* som resultat af overvejelser om ønskeligheden af under en etkammerordning at opstille yderligere regler, der tilsigtede en *grundig behandling af lovforslagene* og åbnede *mulighed for offentligheden*, herunder organisationer og sammenslutninger, til at sætte sig nærmere ind i forslagene og *fremkomme med sine synspunkter*. Ifølge pkt. 1 kan to femtedele af folketingets medlemmer begære, at 3. behandling først foregår 12 søgnedage efter forslagens vedtagelse ved 2. behandling. Undtagelse fra denne regel er kun gjort for sådanne lovforslag, hvis behandling ifølge sagens natur ikke tåler opsættelse. Der var i så henseende enighed i udvalget om, at et lovforslag om direkte skatter, der efter forslagens indhold skal træde i kraft til en bestemt dato, ikke kan undergives udsættelse, ifald den nævnte dato derved vil blive overskredet.

Venstremindretallet udtalte i sin særbetænkning, at bestemmelsen „giver ikke samme mulighed for at forhindre et ringe flertal i at føre et lovforslag igennem, uden at vælgerne skal spørges, som et suspensivt veto, men giver dog kredse udenfor rigsdagen tid og lejlighed til at gøre forestillinger og fremsætte synspunkter, efter at forslaget ved 2. behandling har fået sin endelige form“.

§ 42.

Stk. 1. Når et lovforslag er vedtaget af folketinget, kan en trediedel af folketingets medlemmer indenfor en frist af tre